

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Bajada de espectadores en cines, teatros y conciertos en 2017 El País Cataluña - 11/09/2018	3
La comarca celebra la Diada amb desenes d'activitats festives i segell reivindicatiu Setmanari de l'Alt Empordà - 11/09/2018	4
Torra i Torrent encapçalen la «marxa per la llibertat» al centre de Barcelona Regió 7 - 11/09/2018	6
Acte pels presos El Punt Avui - 11/09/2018	7
Una marxa per la llibertat escalfa motors per a la Diada Ara - 11/09/2018	8
Demarxa per Barcelona La Vanguardia - Catalán - 11/09/2018	9
'Martin Luther King' llega en coche oficial El País Cataluña - 11/09/2018	10
Innovación pedagógica... con método científico El Mundo de Catalunya Innovadores - 11/09/2018	11
Els discos i concerts que venen a la tardor El Periódico de Catalunya - Catalán - 11/09/2018	14
Pere Quintana El farmacèutic més longeu Ara - 11/09/2018	17
GUARDIOLA SU CONTINUIDAD LLEGÓ AL PALAU DE LA MÚSICA Marca - 11/09/2018	22
Víctor Manuel anuncia una gira por teatros y auditorios Diario de Burgos - 12/09/2018	23
Les Anxovetes presenten «(d)ones», un nou disc amb deu composicions pròpies Diari de Girona - 12/09/2018	24
Cómo esquivar al segundero El País Madrid - 12/09/2018	25
VÍCTOR MANUEL, AL PALAU DE LA MÚSICA Ara - 12/09/2018	26
Víctor Manuel anuncia una gira por teatros y auditorios españoles La Gaceta Regional de Salamanca - 12/09/2018	27
gente El Ideal Gallego - 12/09/2018	28

Bajada de espectadores en cines, teatros y conciertos en 2017

El anuario municipal refleja una caída general en cultura

BLANCA CIA, **Barcelona**
Con el anuario estadístico del Ayuntamiento de Barcelona en la mano, la comparativa del consumo cultural del año pasado en relación con anteriores fue a peor. Los espectadores de las salas de cine comercial en 2017 fueron 6.153.031 frente a los 6.244.174 del año anterior. La disminución entre los espectadores de artes escénicas —en este epígrafe se encuentran todos los teatros, el Liceo y salas como la Borsari o el Apolo— fue de 18.000: de 2.466.355 (2016) a 2.448.261 en 2017. Entre las obras de teatro que tuvieron más de 25.000 espectadores, los musicales fueron los que se llevaron la palma: 93.000 de *Dirty Dancing* en el Tea-

tro Tivoli, *Gente bien* con 82.000 en el Teatro Coliseum y *Scaramouche*, con 64.000, en el Teatro Victòria. Fuera del género musical, la obra de teatro más vista en 2017 fue *Art* en el Goya. La música en los grandes auditorios de sinfónica y ópera movilizó a menos público a excepción del Palau de la Música que creció de los 442.000 espectadores y 566 conciertos de 2016 a 466.000 y 615, respectivamente. La tendencia fue la inversa en el Auditori, que pasó de 392.000 espectadores de 2016 a 377.000 el año pasado. En el Liceo, los espectadores bajaron de 257.000 a 248.000 pese a que el número de conciertos creció de 127 a 139. Con todo, es el teatro de La Rambla el que tiene

una mayor ocupación, de un 80% frente al 74% del Auditori y el 58% del Palau. El título de la temporada pasada del Liceo que tuvo más espectadores fue *Rigoletto* con 29.000 en 13 funciones.

El anuario solo recoge datos y no da explicaciones o interpretaciones de las tendencias. Sin embargo, tanto los promotores musicales, como los de teatro y las salas de cine ya avanzaron el año pasado que el impacto del atentado de Barcelona del 17 de agosto y del otoño caliente que se vivió por el *procés* se iba a notar en las taquillas y en la ocupación. Las cifras corroboran aquella previsión.

Donde se ha notado más esa disminución de público fue en

Concierto de los Rolling Stones en el Estadi Olímpic. /MASSIMILIANO MINOCCI

los conciertos en espacios de gran capacidad —el Estadi Olímpic, Palau Sant Jordi y Sant Jordi Club— que bajó en 111.000 espectadores entre 2016 (483.365) y los 372.719 del año pasado. Los Rolling Stones batieron el récord con más de 56.000 espectadores en el Estadi Olímpic, seguidos de

los 53.000 que presenciaron a U2 en el mismo estadio.

El festival que año tras año va ganando público y funciones es El Grec que pasó de 102.000 a 113.000 espectadores y de 99 a 102 funciones con una ocupación que también sube, del 68% al 75%.

► 11 Setembre, 2018

La comarca celebra la Diada amb desenes d'activitats festives i segell reivindicatiu

► La coordinadora Figueres per la República va fer un mural de suport a les preses polítiques des del Puig de les Basses

Borja Balsera

FIGUERES

■ Aquest dilluns s'han celebrat algunes de les activitats que servien de preludi de la Diada. En el moment del tancament d'aquesta edició, s'estava acabant d'elaborar un gran mural davant del centre penitenciari del Puig de les Basses en solidaritat amb les preses polítiques. Aquest mural va ser projectat com a decorat de l'acte central que la coordinadora Figueres per la República organitzava a la plaça Josep Pla.

Xavier Diez, Albano Dante Fachin, Mireia Boya i Josep Maria Terricabras van ser-ne els parlamentaris convidats. En acabat, després d'una botifarrada popular, els grups Joia i Els Delai posaven música a la vetllada. La tradicional marxa de torxes no s'ha celebrat a la capital alttempordanesa com els darrers anys però sí que s'ha programat a Castelló d'Empúries.

El castelloní Marc Timón ha participat dels actes institucionals previs a la Diada, que s'han dut a terme a la plaça Sant Jaume: "És un honor immens dirigir el concert institucional de la Diada Nacional de Catalunya", va explicar Timón. Ha dirigit la Giorchestra amb Xavi Lloses. També és l'autor dels arranjaments que han musicat l'espectacle "poètic, èpic i reivindicatiu" dirigit per Lluís Danés.

També han participat de l'espectacle la ballarina i coreògrafa Marta Carrasco, el cantautor Roger Mas, les cantants Paula Valls i Judit Neddermann, el grup Obeses i el Cor Jove de l'Orfeó Català.

Com fan cada any molts ajuntaments celebren actes institucio-

nals de bon matí, per deixar temps perquè la gent que ho vulgui vagi a manifestar-se a Barcelona. A Figueres, per exemple, el consistori convoca, a les deu del matí, una ofrena floral al monument dels Drets del poble.

Per anar cap a Barcelona a la manifestació, Omnim i l'ANC han organitzat autobusos. De Figueres sol sortir una dotzena de la vintena de vehicles que mobilitza la comarca.

Aquells que no han trobat desplaçament s'han organitzat a través de les xarxes socials amb l'etiqueta #DiadaEnCompanyia perquè tothom qui vulgui anar a la Diada de l'Onze de Setembre hi pugui anar encara que no hagi pogut reservar autocar. Amb aquesta etiqueta, usuaris amb places en vehicles privats les han posat a disposició de qui en tingui necessitat.

La gran mobilització de la Diada té l'objectiu d'omplir l'avinguda Diagonal de Barcelona des de la plaça de les Glòries fins al Palau Reial. El organitzadors han explicat que el seu punt àlgid serà a les 17.14 h, quan es farà un silenci que culminarà amb una onada de so: els assistents faran sentir la seva veu progressivament des de la zona del carrer Castillejos fins a l'escenari. Un coet marcarà el tret de sortida de la gran onada i diferents voluntaris, amb banderoles de color corall, marcaran el ritme.

Aquest dilluns, més de 440.000 persones ja s'havien apuntat a la mobilització independentista, on no s'ha donat cap consigna concreta i es permet als assistents portar la seva cartelleria amb les reivindicacions que considerin oportunes, tot i que, previsiblement, els presos polítics i els exiliats seran el focus de moltes de les proclames.

Pintada del mural que servia de teló de fons per a l'acte de la vigília de la Diada.

El castelloní Marc Timón ha fet els arranjaments de l'espectacle de l'acte institucional de la Diada

► **Visionat i col·loqui sobre el documental 20-S** El cinema Las Vegas de Figueres va acollir la projecció del documental produït i dirigit per Jaume Roures on es repassen els fets que van tenir lloc el 20 de setembre de 2017 quan es va produir l'escorcoll de la Conselleria d'Interior i la Policia Nacional va intentar entrar a la seu de la CUP. Posteriorment, es va fer un debat amb el director, l'advocat Jaume Alonso-Cuevillas i l'activista Gabriela Serra.

► 11 Septiembre, 2018

Jordi Vives i Faig
HISTORIADOR I EDUCADOR

I ARA, QUÈ?

Un any després tornem a la càrrega i de nou allò vell torna nou. Aquell 80% a favor d'un referèndum d'autodeterminació torna reconvertit en una nova majoria que denuncia les vulneracions de drets i llibertats i el judici contra els presos i les preses polítiques, per part de l'Estat espanyol. Això ens demostra que no estàvem del tot equivocats. L'avia encertada és la democràtica.

Ara bé, s'ha de reconèixer que no hem avançat gaire aquest darrer curs polític, per dir-ho d'una forma suau. Encara que sigui necessari tancar files en molts aspectes, davant un llarg etcètera d'atacs que hem patit, potser és hora també de fer autocrítica. No hem aconseguit la independència, i que totes les persones empresonades i exiliades tornin a casa no pot ser l'únic objectiu.

Hem de reprendre la iniciativa, anar per feina i no sols actuar de forma reactiva. Allò que és tan empordanès d'anar a la idea.

Retirar el 155 ha millorat la situació? És bo que hi hagi diàleg amb Madrid? Sí, però hem de ser més determinats. És la societat civil la que va posar el referèndum sobre la taula i la que el va fer possible. Ens urgeix marcar nous objectius compartits com a moviment polític, i nosaltres no podem fer d'espectadors. I si mai arriba un referèndum a l'escocesa, què farem?

No podem cedir la nostra lluita sols a les institucions. Hem estat capaços de parar un país, però, seriem capaços de governar-lo? I quan dic *governar* no em refereixo al govern de la Generalitat de la futurible República catalana. No! Em refereixo a un sentit més ampli del terme: a ser sobirans en un sentit quotidià. Què passaria si tots els nostres di-

ners estiguessin en bancs catalans i no en espanyols o estrangers? Què passaria si estiguéssim afiliats a sindicats obertament catalanistes com passa al País Basc? Què passaria si deixéssim de pagar els nostres subministraments a empreses de l'IBEX 35? Què passaria...?

Passaria que seríem més forts i molt més a prop de ser sobirans *de facto*. És a dir, de ser independents. Hem d'aprendre a no dependre; qui té el cul llogat no seu on vol, que diuen a casa meua. Hi ha moltes fórmules, passant per la via pública, la privada (empreses i cooperatives), el tercer sector, moviments socials, etc. Busquem en cada cas quina ens és útil i, si cal, inventem-la. Som un país

ideològicament divers; aprofitem-ho per portar amb naturalitat accions de desobediència a grans empreses com és el cas del "No paguem" contra Abertis i també iniciatives com Parlem.

No obstant això, seríem més? La gran pregunta! Hi ha altres aspectes a treballar en aquesta línia, com també a escala internacional o la diagnosi necessària i estratègia compartida dins l'independentisme entre altres, que són importants, que no podem oblidar i cal tenir presents. Però, deixem-nos de romanços. Volem la independència, o no? Doncs prediquem amb l'exemple i fem el que estigui a les nostres mans. No podem canviar l'opinió de França de la independència, però podem contractar Som Energia i engegar Endesa.

Un dia com avui, no només ens serveix per demostrar al món les nostres aspiracions, també ens ha d'ensenyar (a nosaltres!) la força d'actuar coordinadament en petites (grans!) decisions. Utilitzem, dia a dia, aquesta força per conquerir la nostra sobirania. Manllevant A. Gramsci, mobilitzem-nos, però instruïm-nos i organitzem-nos!

«S'ha de reconèixer que no hem avançat gaire aquest darrer curs polític, per dir-ho de forma suau»

«Deixem-nos de romanços. Volem la independència, o no? Doncs prediquem amb l'exemple»

AGENDA PER L'11 DE SETEMBRE

Bàscara Cursa

Despertaferro

► A les nou del matí, Bàscara organitza la Cursa Despertaferro, amb recorreguts de cinc, deu i vint i un quilòmetres. El lloc de trobada és el paller d'en Xirau.

Cadaqués Marxa, castellers, sardanes i festa final

► A les vuit del matí, s'inicia el període d'inscripcions a la 26a Marxa del Cap de Creus, que s'iniciarà a les nou des del Passeig.

► A les dotze del migdia, es fa un esmorzar i botifarrada per als participants, i actuació de la colla castellera dels Vaillets de l'Empordà al Cap de Creus.

► A dos quarts de vuit del vespre, es fan Sardanes de la mà de la Principal de Banyoles al Passeig.

► Per tancar la jornada, a dos quarts de deu del vespre, tindrà lloc la traca final de la festa major al Passeig.

Castelló d'Empúries

Lectura del manifest,

«Els Segadors» i sardanes

► A les deu del matí, es fa una lectura del manifest. A continuació, hi ha el cant d'*Els Segadors* amb la col·laboració de la Coblà Rossinyolets i la Coral Castellonina. Tot això es fa a la plaça Mossèn Cinto Verdader. Seguidament, i a la mateixa ubicació, es fa mitja audició de sardanes amb la Coblà Rossinyolets.

El Port de la Selva

Autobusos i sardanes

► Al Port de la Selva, a un quart d'onze, es fa la sortida de l'autobús cap a la manifestació de Barcelona.

► A les dotze del migdia, es podrà gaudir de sardanes amb la coblà Els Rossinyolets, a la plaça d'en Pol Nadal.

Figueres Ofrena floral, coral i sortida amb bus

► A les deu del matí, es fa una Ofrena Floral al monument *Els drets dels pobles* amb motiu de la Diada de Catalunya, a la plaça Frederic Marès. Actuarà la Coral Polifònica de Figueres. Aquest és un

BORJA BALSERA

La setmana passada es repartien senyeres a la plaça de l'Ajuntament.

acte organitzat conjuntament per l'Ajuntament de Figueres i Òmnium Empordà.

► A la una del migdia, es fa la sortida dels autocars cap a Barcelona, des de l'Institut Oliver Gran, per assistir a la manifestació «Fem la República Catalana». L'ANC Figueres ha estat l'encarregada de gestionar les inscripcions al transport, i la venda de samarretes de color coral des del seu local del carrer Vilafant.

L'Armentera Audició d'havaneres

► A dos quarts de deu del vespre, l'Ajuntament de l'Armentera organitza una audició d'havaneres amb el grup Les Anxovetes, a la plaça de l'Església. Hi haurà coca i cremat per a tothom.

L'Escala Acte institucional i música

► A les onze del matí, se celebra un acte institucional, la lectura del manifest i l'actuació musical del Cor Indika. Tots els actes són a davant de l'Ajuntament.

La Jonquera Acte institucional i sardanes

► A les deu del matí, té lloc un acte institucional amb l'Orfeó Jonquerenc al MUME.

► A dos quarts de set de la tarda, es farà una audició de sardanes amb la Coblà Vila de la Jonquera, al carrer Major.

Llançà Ofrena, discursos i música

► A les onze del matí, es fa una ofrena floral al monument de Catalunya, seguida d'un discurs de l'alcalde, Pere Vila i Fulclard. Tot seguit es podrà escoltar cant coral a càrrec de la Coral Palandriu de Llançà a la plaça de Catalunya.

► A les dotze del migdia, tindrà lloc el *Cant dels Segadors* i es podran escoltar les sardanes de la coblà Baix Empordà, a la plaça Major.

Maçanet de Cabreneys Esmorzar, lectura del manifest i sortida del bus

► A les onze del matí, es fa un esmorzar i lectura del manifest. Seguidament, s'efectua la sortida de l'autobús cap a la manifestació de Barcelona des de l'Ajuntament del poble.

Roses Ball i sardanes

► A les sis de la tarda, es fa ball amb la Gemma i la Blanca a la Sala la Ciutadella.

► A les set, es fan sardanes amb la Coblà Vila de la Jonquera, a la plaça Catalunya.

► 11 Septiembre, 2018

Torra i Torrent encapçalen la «marxa per la llibertat» al centre de Barcelona

► La tradicional ofrena floral del Govern al Fossar de les Moreres dona el tret de sortida als actes institucionals de l'11 de setembre

EFE BARCELONA

■ El president de la Generalitat, Quim Torra, i el president del Parlament, Roger Torrent, van encapçalar una «marxa per la llibertat» reivindicativa, que va recórrer el centre de Barcelona a peu i va concloure a la plaça Sant Jaume, on va tenir lloc un espectacle artístic amb motiu de la Diada.

Passat un quart de nou del vespre, al final de l'acte de lliurament de la Medalla d'Honor del Parlament, en la categoria d'or, a l'Associació de Mestres Rosa Sensat, Torra i Torrent van rebre un fanalet amb la Flama del Canigó, a les portes de la seu parlamentària, acompanyats de la resta de membres del Govern i dels representants sobiranistes a la Mesa de la cambra catalana.

Després d'escoltar davant de la façana del Parlament l'actuació musical d'Obeses, que van interpretar *Ens en sortirem*, una cançó composta en homenatge a la gent que va participar en l'1-O, els membres del Govern, així com diputats sobiranistes i altres representants institucionals, encapçalats per Torra i Torrent, van iniciar la marxa que va travessar el barri antic de Barcelona.

Aquesta marxa, en la qual no van participar Ciutadans, el PPC ni tampoc el PSC -però sí els comuns, representats per la seva portaveu parlamentària, Elisenda Alamany- en senyal de protesta per les seves connotacions sobiranistes, és la gran novetat en els actes institucionals organitzats per a aquesta Diada.

Desenes de persones van acompanyar al llarg del recorregut els representants polítics, entre crits de «Llibertat presos polítics», «Independència» o «Ni un

pas enrere», sense que hi hagués cap mena d'incident.

La marxa es va aturar uns moments al Born Centre Cultural, que havia estat escenari dels últims actes institucionals de la Diada i on ahir a la nit una formació de la guàrdia d'honor del cos dels Mossos d'Esquadra va hissar la senyera al pal instal·lat a la plaça Comercial, en paral·lel a la interpretació d'*El cant de la senyera* a càrrec del cor jove de l'Orfeó Català.

L'anomenada «marxa per la llibertat» es va dirigir després cap a la plaça Sant Jaume, on a partir de les 22.00 hores va tenir lloc un espectacle de música, dansa i projeccions que van reivindicar els «presos i exiliats» sobiranistes. Entre els músics que hi van actuar hi havia el solsoní Roger Mas.

Abans de la marxa i l'entrega de la medalla del Parlament, Torra va encapçalar l'ofrena que la Generalitat va realitzar al Fossar de les Moreres de Barcelona, acte amb el qual l'Executiu català va donar el tret de sortida als actes de commemoració de la Diada d'aquest any 2018. Ho va fer acompanyat del vicepresident del Govern, Pere Aragonès, i dels consellers Elsa Artadi, Laura Borràs, Miquel Buch, Josep Bargalló, Teresa Jordà, Alba Vergés, Ester Capella, Damià Calvet, Chakir El Homrani i Jordi Puigneró. Al Fossar, s'hi va disposar una corona de flors signada pel president del Govern de la Generalitat de Catalunya i es va cantar *Els Segadors*.

A més, i davant del cos de gala dels Mossos, els assistents a l'acte van fer proclames a favor de la unitat del Govern català i de la llibertat dels polítics sobiranistes empresonats.

Torra i Torrent amb un fanalet a les portes del Parlament

La plaça de Sant Jaume va acollir un espectacle musical en el qual participava el solsoní Roger Mas

Al Born Centre Cultural es va hissar una senyera

L'ofrena floral al Fossar de les Moreres

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La marxa fins al Palau amb Torra i Colau, la hissada de bandera a la plaça d'El Born i el final de l'espectacle sobre la façana del Palau ■ ACN / EFE

Acte pels presos

INICI • El govern de Torra va fer una ofrena a la tarda al Fossar de les Moreres **MARXA** • Govern, mesa i diputats de JxCat i ERC van dur la Flama del Canigó del Parlament al Palau en l'acte institucional dedicat als presos **EMPRESONATS** • Les seves veus es van escoltar en la cloenda

Xavier Miró
 BARCELONA

L'acte institucional de la Diada va començar ahir a dos quarts de set de la tarda amb l'ofrena floral del president i el govern català al Fossar de les Moreres. En la petita plaça vorejada per públic expectant, guinguetes independentistes i símbols com ara el peveter de la Flama de la Resistència de Cardona, el pre-

sident Torra va dipositar l'ofrena floral de la Generalitat als caiguts el 1714. Quatre guàrdies d'honor dels Mossos d'Esquadra flanquejaven el peveter de la flama mentre agents de la policia catalana protegien el perímetre del Fossar. Després de cantar *Els segadors*, un "Visca la terra!" va ser contestat pel públic amb el "Lliure!" abans que uns breus crits d'"Unitat" dirigits als partits independentistes es barreguessin amb els de "Llibertat". Tor-

ra va voler visitar breument el punt d'informació que té en uns baixos de la plaça l'associació privada Memorial 1714, abans d'enfil·lar a peu i acompanyat de tots els consellers pel Mercat del Born fins al Parlament, on la guàrdia d'honor dels Mossos els va rebre en formació.

En presència del president i el govern català, el Parlament entregava la medalla d'or de la institució a l'Associació de Mestres Rosa Sensat. A la sortida de l'acte, al qual

Otegi a Lledoners
 El líder de Bildu i ex-pres del l'Estat espanyol Arnaldo Otegi va visitar ahir la presó de Lledoners, on estan tancats els consellers de l'anterior govern.

també van assistir els diputats del PSC i Catalunya en Comú, a diferència dels de Ciutadans i el PP, els socialistes van ser esbroncats amb crits de "Fora" per un centenar d'independentistes que esperaven l'inici de la "marxa per la llibertat", una caminada conjunta des del Parlament fins al Palau dels membres del govern i de la mesa de JxCat i ERC, i dels diputats de tots dos partits. Hi duïen la Flama del Canigó, que es guarda tot l'any al Castellet de Perpinyà i que, excepcionalment, ha sortit aquest any per participar en aquest acte fora de l'inici del solstici d'estiu. La flama va ser entregada a la comitiva presidida per Torra i el president del Parlament, Roger Torrent, que la van portar fins a El Born envoltats de crits de "Ni un pas enrere", "Independència" i "Llibertat". A El Born Centre Cultural, la Guàrdia d'Ho-

El PSC va ser escridassat per un públic poc nombros en acabar un acte sense Cs i el PP

nor dels Mossos va hissar la gran bandera que hi ha instal·lada habitualment mentre el Cor Jove de l'Orfeó Català interpretava *El cant de la senyera*.

Mentre la comitiva reprenia la marxa cap a la plaça de Sant Jaume, uns milers de membres i simpatitzants de l'ANC provinents dels diversos districtes de Barcelona iniciaven una marxa de torxes des del passeig d'El Born i el Fossar. La comitiva presidencial entregava la flama al Palau i s'iniciava l'espectacle musical amb lectures gravades de pròpia veu pels membres de l'anterior govern i dels dirigents civils empresonats o exiliats explicant què és per a ells la llibertat. El net de Pompeu Fabra llegia la definició que el seu avi va fer del terme al Diccionari General i les lectures dels presos s'intercalaven amb poemes i cançons interpretats des de l'escenari per Lluís Llach, Roger Mas, Núria Graham, Judit Neddermann o Txarango. ■

Una marxa per la llibertat escalfa motors per a la Diada

ANNA MASCARÓ
BARCELONA

Entre les múltiples reclamacions que se sentiran durant la Diada, l'independentisme en té una de molt concreta. Una que porta noms i cognoms. Els dels presos polítics i exiliats que, ara fa un any, es manifestaven pels carrers de Barcelona, a escasses setmanes d'impulsar el referèndum d'autodeterminació que bona part del sobiranisme ara torna a reivindicar. Ahir al vespre, el Govern i el Parlament van donar el tret de sortida als actes institucionals precisament recordant els dirigents polítics i socials perseguits per la justícia espanyola.

Ho van fer amb una marxa entre el Parlament i el Palau de la Generalitat, en la qual les dues principals autoritats del país, Quim Torra i Roger Torrent, van caminar acompanyats de centenars de persones. Els crits d'"independència" i "ni un pas enrere" es van entonar

en un ambient tranquil que només es va trencar quan diverses persones van escridassar els diputats socialistes que sortien de la cambra. Ni el PSC, ni Ciutadans, ni el PP van assistir ahir a l'acte institucional, que van qualificar de partidista. Els comuns van fer acte de presència a l'inici, però van preferir no participar en l'anomenada "marxa per la llibertat".

La Flama del Canigó –que habitualment encén simbòlicament les fogueres durant la revetlla de Sant Joan– va guiar el camí, que abans d'arribar a la plaça Sant Jaume va fer parada al Born. Allà, la guàrdia d'honor dels Mossos d'Esquadra va hissar la senyera i l'Orfeó Català va interpretar *El cant de la senyera*. El públic, cada vegada més nombrós, va escoltar silenciosament: una quietud que es va trencar en acabar l'acte al crit de "Som República". Enguany, la imatge dels actes institucionals de la Diada són les quatre barres de la senyera tapades amb cinta adhesiva, símbol de la repres-

Centenars de persones van seguir ahir la marxa.

CRISTINA CALDERER

sió de l'Estat que l'independentisme denuncia i, especialment, un record de l'aplicació de l'article 155, que va suspendre l'autonomia i el funcionament de l'administració catalana durant set mesos.

Un cop els concentrats van arribar al seu destí i la Flama del Cani-

gó va entrar dins el Palau de la Generalitat, va començar un acte centrat a recordar els presos i els exiliats. Una gran pantalla va projectar fotografies de tots ells i una veu en off va entonar accepcions del terme *llibertat* i també poemes sobre el concepte. A continuació, el cantautor Lluís Llach va interpretar la *Cançó a la llibertat* a la plaça de Sant Jaume acompanyant Marta Carrasco, i la cantant Judit Neddermann va cantar *No volem més cops*, recordant la repressió als col·legis durant l'1-O.

Presidents

La marxa va concloure amb la projecció del vídeo que Txarango va fer pel referèndum de l'1-O i amb la interpretació d'*Els segadors*. Quim Torra es va emportar bona part dels aplaudiments dels assistents, però el clam de "president, president" va anar dirigit a Carles Puigdemont quan es va sentir la seva veu a la plaça recitant diversos poemes de Miquel Martí i Pol. ■

► 11 Septiembre, 2018

De marxa per Barcelona

ÀLEX GARCIA

Flama. Roger Torrent lliurant ahir al president Quim Torra la Flama del Canigó per començar la marxa del Parlament a la plaça de Sant Jaume en què es va demanar la llibertat dels presos

EL MIRADOR

Àlex Tort

Ahir, davant del peveter del Fossar de les Moreres, va caure la broma fàcil: "Colau està amagada en un d'aquests balcons i premerà el botó per apagar-lo". A l'alcalde de Barcelona el fet que s'apagués la flama del peveter recentment per dos xàfecs li va costar una abraonada pluja de crítiques. "Sembla que ho facin per provocar. Exigim que l'encenguin de manera immediata!!!". Així. Tal qual. Amb tres admiracions es va enfadar a les xarxes socials una regidora d'ERC.

La prèvia a la Diada de Catalunya va tenir tres actes de tarda. Quim Torra en va recuperar un, el de l'ofrena floral al Fossar, que només havia celebrat un president de la Generalitat abans durant la Diada: Artur Mas, el 2014, per comen-

morar el tricentenari del final del setge de Barcelona. Torra va demanar expressament repetir l'ofrena floral aquest any. De fet, abans d'esdevenir president de la Generalitat, ell mateix havia assistit a títol personal davant el peveter per retre homenatge als morts durant aquell setge.

Va ser un acte molt senzill. Amb prou feines va durar deu minuts. Acompanyat pels consellers, el president va dipositar les flors, amb una banda amb els colors de la senyera amb "El president i el Govern de la Generalitat" sobreimprès. Quatre mossos d'esquadra custodiaven el peveter, sense que ningú hagués pogut esborrar a temps una pintada en una de les parets: "ACAB", o All Cops Are Bastards (tots els policies són uns bastards).

I llavors, confusió entre els crits d'"unitat" amb els de "llibertat" i el primer cant d'*Els segadors* del dia. Tot seguit, la comitiva inicia la pri-

mera de les marxes: a pas lleuger, de pressa i corrent, cap al Parlament, on estava previst un acte a l'auditori de la Cambra catalana per atorgar la Medalla d'Honor en categoria d'or a l'Associació de Mestres Rosa Sensat.

La comitiva de Torra amb la Flama del Canigó va transcórrer en paral·lel a una altra amb torxes

Segon acte. La Mesa del Parlament va decidir concedir la distinció a l'entitat, que vetlla per l'escola pública, amb tots els vots a favor i l'abstenció de Ciutadans. Entre els presents a aquest acte institucional, representants del Govern, de JxCat, ERC, del PSC i dels comuns. També representants dels sindi-

cats i de l'àmbit educatiu. No hi van ser ni Ciutadans ni el PP ni la CUP.

En un context en què diferents formacions han més que insinuat que el Govern espanyol que torni a aplicar el 155, que ho faci amb la competència de l'educació, i amb professors que han estat en el punt de mira judicial, el premi no és casual. L'associació va agrair la Medalla d'Honor i va recordar que "l'educació no és neutral i cadascú, cada mestre, té el seu punt de vista. És bo que els alumnes sàpiguin que els seus mestres són tan normals que fins i tot tenen la seva opció política, i que són tan mestres que no la inculquen". El president del Parlament, Roger Torrent, hi va afegir més: "Deixem treballar en pau els mestres d'aquest país". I encara més, el president de la Generalitat, manllevant, altra vegada, paraules a Nelson Mandela: "L'educació és l'arma més poderosa per canviar el món".

En acabat, tercer acte, segon cant d'*Els segadors* i primera –i última– esbrancada a Miquel Iceta i Eva Granados quan van sortir per la porta del Parlament, on uns centenars de ciutadans esperaven els membres del Govern i els diputats. Torrent va rebre la flama del Canigó per donar-la tot seguit a Torra per començar a peu la marxa, primer cap al Born, on es va hissar la senyera mentre l'Orfeó Català entonava *El cant de la senyera*, i després cap a plaça de Sant Jaume.

El tercer acte va ser molt més sorollós que els altres dos. Crits de "Llibertat", "Ni un pas enrere" i "Independència". Res de nou. Però mentre la comitiva que encapçalava Torra va discórrer pel carrer Princesa per arribar a plaça Sant Jaume, una altra de molt més nombrosa s'entrecreuava pel carrer del Rec i enfilava, torxes en mà, el passeig del Born per acabar concentrant-se al Fossar de les Moreres. Resultat, dues marxes en paral·lel.

Aquest fet va suposar un tancament prematur del cercle, que van acabar d'arrodonir representants dels partits més enllà de la mitjanit. La mobilització constant que va demanar Torra ja podria haver començat. ●

Torra (centro) sostiene la Flama del Canigó junto a Pere Aragonès (izquierda) y Roger Torrent. / M.MINOGRI

‘Martin Luther King’ llega en coche oficial

CRISTIAN SEGURA, **Barcelona**
 El presidente de la Generalitat, Quim Torra, tuvo un sueño la semana pasada: los catalanes desfilarían —una vez más— por la libertad y los derechos sociales. Torra tuvo este sueño inspirado en otro sueño, el que expresó Martin Luther King durante la Marcha por el Trabajo y la Libertad de Washington, en 1963. Decenas de miles se sumaron al doctor King para exigir que la comunidad negra dejara de ser la marginada de Estados Unidos. 55 años después, Torra inició ayer una nueva marcha por la libertad, como presidente de una de las comunidades más ricas de Europa.

En Cataluña, en 1976, hubo otra marcha de la libertad en la que se gritó el histórico “*llibertat, amnistia, estatut d’Autonomia*”. Si en algo coinciden muchos independentistas —y no independentistas— es en que, con los dirigentes soberanistas presos y la amenaza del 155, la vigencia del lema es un hecho. Los actos oficiales de la

Diada de este año están dedicados a denunciar la censura que domina hoy en Cataluña, según el *Govern*. Que un gobierno denuncie la falta de libertad de expresión en su territorio es un acto de malabarismo excepcional, digno del *procés*. La Generalitat tiene un poder policial que dismantela manifestaciones a gorrazos, o tiene medios de comunicación públicos y subvencionados en los que de vez en cuando mete mano. TV3, sin ir más lejos, tiene a un director elegido a dedo, en 48 horas y tras la fulminación del anterior, sin que todavía se haya explicado el por qué de su cese.

El *Martin Luther King* catalán —Torra—, sus consejeros, el presidente del Parlament, Roger Torrent, y otros cargos institucionales llegaron ayer al parque de la Ciutadella, donde daría comienzo la marcha por la libertad, en sus coches oficiales. Una docena de chóferes esperaban pacientemente para que, cuando acabara la procesión contra el *régimen*

Los actos de Quim Torra para la Diada denuncian la falta de libertades

Vítores para el Govern y abucheo al PSC en el Parlament

autoritario español, sus jefes pudieran volver a casa con la confortabilidad del deber cumplido, de una tapicería recién limpiada y una carrocería bien lustrada. Los chóferes observaban desde una esquina a los centenares de ciudadanos que aclamaban a sus líderes. Miquel Iceta, José Montilla y Eva Granados, del PSC, salieron de la cámara catalana poco

antes de dar inicio el espectáculo recibiendo una sonora pitada. Al aparecer en escena Torra, su gobierno y Torrent, los silbidos fueron sustituidos por vítores. Las consignas más repetidas fueron “libertad presos políticos”, “ni un paso atrás” y “Puigdemont, nuestro presidente”.

El presidente *interino* Torra y Torrent recibieron en la puerta del Parlament la Flama del Canigó, procedente del Castellet de Perpiñán. La flama del Canigó es una tradición de Sant Joan que la Generalitat ha decidido trasladar a la Diada, que es como si la mona de Pascua se comiera en Navidad. “Lo encuentro totalmente fuera de juego”, escribió la semana pasada en *Vilaweb* el folklorista Amadeu Carbó: “En primer lugar, por el contexto, el espacio, el contenido y el uso que se hace, porque en este caso la Flama del Canigó se convierte en un elemento escénico alejado del significado que le es propio y al servicio de un espectáculo”.

El destino de la marcha-espectáculo era el Palau de la Generalitat, pero hizo antes una parada cargada de emoción en el Born Centre Cultural (BCC). Torra fue el director fundador del BCC, lugar al que bautizó como “la zona cero del catalanismo”. La guardia de honor de los Mossos de Esquadra se cuadró ante Torra bajo la *senyera* de 17,14 metros de altura —por el tricentenario de la guerra de Sucesión— que el hoy presidente instaló cuando estuvo empleado en el BCC. Tras la guardia de honor de la policía catalana hizo acto de presencia el coro del Orfeó Català, que interpretó *El cant de la senyera*. La intensidad nacional del momento se complementaba con una marcha de antorchas que recorría el Born acompañada por los tambores de una batucada. Las batucadas están ya tan arraigadas en Cataluña como las sardanas, por lo que a nadie le llamaba la atención que gente disfrazada de Miquelet desfilara con la percusión de un carnaval en Porto Alegre.

Solo un vendedor ambulante se atrevió a romper la solemnidad en el Born al acercarse a la cabecera de la marcha ofreciendo encendedores y pañuelos de papel: “Señores diputados, pueden ayudarme, por favor, que estoy un poco jodido. Que la vida sigue, como el *procés*. ¡Llibertat! A ver si Pedro Sánchez se enrolla más”.

► 11 Septiembre, 2018

Innovación pedagógica ...

IRB

...con método científico

>**Educación/** La escuela Montserrat culmina y hace balance de un periodo de colaboración de tres años con el IRB, a raíz de un proyecto de la Fundació Catalunya La Pedrera que busca investigar, modernizar y revolucionar el modo de enseñar.

Por **Paula Clemente** / PÁGINAS 4 Y 5

► 11 Septiembre, 2018

>EDUCACIÓN

La (nueva) 'cientificación' de la enseñanza

El proyecto Escoles Tàndem es una iniciativa de innovación pedagógica que une a escuelas e institutos con instituciones especializadas durante tres años para renovar las estrategias educativas. Por **Paula Clemente**

Desde Tom Wolfe en su último ensayo, *El reino del lenguaje* –publicado póstumamente por Anagrama– que a mediados de los años cincuenta, se llegaba al punto álgido de la *cientificación*, que se había puesto de moda a raíz de la Segunda Guerra Mundial. Entiende, por ello, ataviar cualquier disciplina para que aparente la misma seriedad que la ciencia. Añadir cálculos complejos y, en consecuencia, sumarle importancia. Hoy, a dos días de los nuevos años 20, parece que renace otra ola en defensa de la *cientificación*, aunque en un sentido totalmente distinto: el de propagar, por toda disciplina, las rutinas propias del método científico.

«La ciencia, en general, es muy útil para que los niños no pierdan su curiosidad nata. Y no solo en la propia ciencia, sino en cualquier aprendizaje de cualquier tipo: hacerse preguntas, diseñar cómo las responderá y sacar unas conclusiones que den esta respuesta». Voilà. Método científico.

Quien saca tal visión a relucir es Muriel Arimon, investigadora del Instituto de Investigación Biomédica (IRB), por sus siglas en catalán) y la coordinadora, en dicha institución, de uno de los proyectos Escoles Tàndem.

Impulsado y coordinado por la Fundació Catalunya La Pedrera, esto es una iniciativa por la que se concreta un proyecto educativo que gira en torno a una especialización en una materia que vertebrará el currículum de las escuelas que participen en el proyecto. La especialización se consigue a través de la alianza con instituciones de referencia (en este caso, el IRB), con el asesoramiento, seguimiento y financiación de la fundación y la colaboración del departamento de Ensenyament.

«El objetivo de todos los Escoles Tàndem es provocar el cambio en una escuela para ofrecer una mejor experiencia de aprendizaje y de educación en los colegios, para transformar la forma de trabajar, para innovar de verdad y que se repense todo lo que se está haciendo en el centro», comparte el director de conocimiento e investigación de la Fundació Catalunya La Pedrera, Lluís Farrés. «Poner a trabajar a una institución que no tenga por qué ser del ámbito de la educación, con una escuela que tenga ganas de cambiar, que tenga una situación que necesite esta transformación y que tenga un alumnado que quiera y pueda beneficiarse de esta experiencia, puede lograr estos cambios».

Tras tres años, justo acaba de terminar el proyecto que ha unido a la escuela pública Montserrat, del barrio de Sant Ildefons en Cor-

nellà de Llobregat (Barcelona) y al antes mencionado IRB. Y su caso sirve como ejemplo de todo lo que puede mover una iniciativa de innovación pedagógica como esta.

«Lo que hemos hecho es singularizarnos en la ciencia, y trabajar a través de la misma», explica Marta Ruiz Martínez, maestra de la misma escuela. «A partir de eso, hemos creado un laboratorio nuevo al que vamos semanalmente cada curso de la escuela, hemos hecho prácticas que ponen en marcha procedimientos más científicos: observación, manipulación, investigación... y eso es lo que queremos incentivar».

Explica la misma que en esta escuela ya se hacían muchas actividades lúdicas como semanas culturales, bailes de fin de curso... y que su participación en el proyecto Escoles Tàndem les ha ayudado, por ejemplo, a conectar todo eso con actividades pedagógicas que brinden conocimiento a los niños. «No ha sido fácil, pero hemos ido recibiendo información durante

«Método científico es hacerse preguntas, diseñar el modo de responder y sacar conclusiones»

► 11 Septiembre, 2018

los tres cursos, y eso te hace repensar todo lo que harás», sigue Ruiz Martínez. «Un día lo haces de un modo y otro día te das cuenta que puedes hacerlo distinto. No ha sido un cambio de hoy para mañana». Lo bonito, dice, es que todo el claustro se ha implicado muchísimo.

Desde la perspectiva del IRB, han existido dos vertientes para enseñar a los profesores que lo forman. Una es a nivel metodológico

–quitar clases magistrales, conseguir que el alumno sea el centro de aprendizaje, que este aprendizaje esté basado en retos y proyectos...–, y otra, en cuanto a contenidos científicos muy básicos. «Los profesores tienen su día a día, y esto es un importante cambio de mentalidad: no es cambiar una clase, es replantear muchas cosas del centro: como funciona, las dinámicas, los ciclos...», considera Muriel Arimon. «Al ser un proyecto a largo plazo, la idea es que la escuela cambie a partir de ahora, cuando nosotros no estemos. Para eso, lo que hemos intentado es empoderar al claustro directivo y al claustro de profesores».

Eso sí: sin invadir y sin creerse sabedores absolutos de todo. «Es muy importante no creerse que porque nosotros seamos investigadores y maestros somos más buenos, ellos [los profesores] saben cómo enseñar a las criaturas, no es

una actitud tipo 'los señores de la ciencia vienen aquí a decirnos como funcionan las cosas', es un proyecto entre iguales, donde se comparten herramientas para que unos hagan su trabajo de forma más eficaz», matiza el director del IRB, Joan Guinovart.

Este, de hecho, termina este proyecto Tàndem con el regalo añadido de que su nombre sea el del nuevo laboratorio del colegio, cuya actualización ha consistido en reformas estructurales, renovación de material, la compra de siete microscopios ópticos nuevos, material para experimentar, una gran muestra de tejidos biológicos preparados en laboratorios del IRB y más de 150 fichas de experimentos que quedarán en la escuelas.

Cuentan desde la institución científica que para ellos lo excitante del reto reposaba sobre la obligación de comunicar la ciencia a un público tan joven. En este sentido, por ejemplo, han llevado a cabo talleres de mezcla de líqui-

dos aprovechados para realizar hipótesis –¿qué ocurrirá si se mezcla aceite con agua, agua con caramelo, caramelo con coca cola...?– que han puesto de manifiesto que la primera respuesta es, por defecto, no sé. Estos talleres, además, realizados en grupos de trabajo de distintas edades, todas de parvulario. O, en el caso de niños algo mayores, una actividad que consistía en observar, microscopio mediante, las moscas y sus alas.

Dice Muriel Arimon (IRB) que ellos han vehiculado el proyecto a través de la biociencia, pero que la idea de partida es que esto sea transversal, que se pueda aplicar a cualquier área en general. Punto importante en el que insiste Lluís Farrés (Fundació Catalunya La Pedrera): «ni en los Tàndems que son de ciencia se incide solo en la ciencia, ni solo en el arte o la música, es un hilo conductor que sirve para trabajar en todas las áreas y trabajar por competencias; el hecho de que estemos hablando de la selva o de la metamorfosis no implica que solo hablemos de ciencia: los niños están leyendo, buscando información, compartiendo, harán canciones, poemas y dibujos sobre eso».

Difícil encontrar un ejemplo más claro de todo lo que puede derivarse de tal cambio de mentalidad que el que la maestra del centro, Marta Ruiz, saca a relucir: «lo que hemos hecho, por ejemplo, es abrir puertas a los padres, hemos organizado actividades para que puedan venir mucho más a ver las clases y experiencias de sus hijos, las familias han preparado incluso talleres».

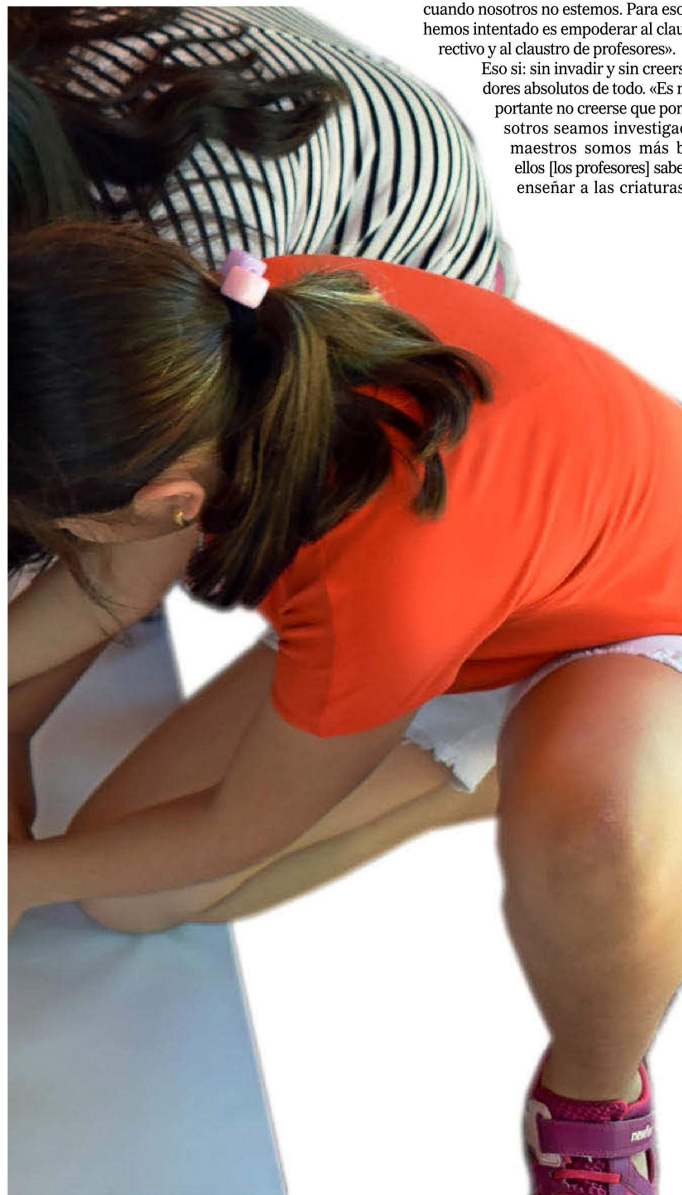
Y eso es lo que es singular, remata Lluís Fa-

«Contra 'fake news' y tanto bombardeo de información, hay que ser crítico y exigente»

rrés, la forma de trabajar. «Eso se ha visto en los distintos Tàndems, sean o no científicos: este modo de trabajar a través del método científico, es el método de trabajar cuando realizamos un proyecto, como adultos, en el trabajo».

En el programa ya han participado instituciones como el Teatre Nacional de Catalunya (TNC), el Museu Nacional o el Palau de la Música. Y ahora, en septiembre, empezará uno con el Teatro de Salt en Girona, en Temporada Alta. «El secreto es el clásico: al niño lo educa la tribu, y la tribu somos todos juntos, la comunidad, los vecinos, los padres... si tienes un teatro, lo normal es que el teatro también ayude, y para eso también es importante que la escuela abra las puertas y deje entrar a la comunidad», opina Farrés.

«Se busca que se entiendan cuales son los mecanismos de la ciencia, que uno sea capaz de hacerse preguntas y respuestas como se las plantearía un científico: esta actitud frente a la vida es más necesaria y crítica que nunca». Contra Fake News y tamaño bombardeo de información, concluye Joan Guinovart, hay que ser crítico, preguntarse cosas, ser exigente... «y esta actitud solo la conseguiremos si entrenamos a los niños desde bien pequeños con el método científico».

Varias imágenes de las distintas actividades llevadas a cabo en la escuela pública Montserrat de Cornellà de Llobregat, con la colaboración del Instituto de Investigación Biomédica. MÓNICA CHICO. IRB/FUNDACIÓ CAT. LA PEDRERA

Els discos i concerts que venen a la tardor

PRIMERA FILA

► Pàgines 42 i 43

La 'rentrée' musical

Una tardor de concerts

La música espanyola i llatina assalta el Sant Jordi amb actuacions de Maluma, Malú, Pablo López i Kase.O

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

L'agenda de tardor està carregada tant en l'àmbit de les sales mitjanes com en matèria de macro-concerts. Pel que fa al Palau Sant Jordi, hi ha una peculiaritat sorprenent: les estrelles anglosaxones sembla que s'agafen un descans (U2 passa de llarg en la seva nova gira, que els portarà a Madrid després de 13 anys d'absència; també ens esquivia Mariah Carey) i ocuparan el recinte figures, sobretot, de l'escena espanyola i llatina.

Com cada any, i ja en són tres, la temporada la bateja el colombià Maluma (15 de setembre), ara amb la seva gira *F.A.M.E* i el seu filó d'èxits, com el recent *El préstamo*. El seguiran Raphael, amb l'extensió del tour *Loco por cantar* (28), Laura Pausini (17 d'octubre) i, per primera vegada en aquest local, Manolo García (20 d'octubre) i Loquillo (14 de desembre).

L'onada de cites amb figures comercials inclou Malú, amb el seu *Oxigen tour* (1 de novembre), i al desembre, El Barrio mostrant *Las costuras del alma* (8), Pablo López (15) i els repetidors Melendi (20) i Pablo Alborán (21). El 16 de novembre, ració de nostàlgia pop amb *Locos x la música*, concert que reunirà Mikel Eren-txun, Revólver, La Unión, OBK i La Guardia. I un significatiu assalt del hip-hop a Montjuïc de la mà de l'aragonès Kase.O, excomponent de Violadores del Verso.

METALERS I MESTISSOS // Entre les primeres cites internacionals hi ha la del *dream pop* de Beach House, el 28 de setembre a Razzmatazz, sala que acollirà el rearmat rock còmic de Spiritualized (2 de novembre) i la festa global de The Cat Empire (22 i 25). El Cruïlla de Tardor ofereix a la sala del Poblenou la inquietat Cat Power (1 de novembre) i, abans, a l'hivernacle del Poble Es-

►► Paul McCartney, a la foto en un estudi de gravació, acaba de treure nou disc, 'Egypt station'.

►► Foto promocional de Cat Power, que serà l'1 de novembre a Razzmatazz.

panyol, MGMT (25 d'octubre).

Atenció al front de cantautors tèrbols: José González (4 d'octubre, Auditori), Xavier Rudd (12, Razzmatazz), Damien Jurado (20, Auditori, sala 2), Kurt Vile (22, Apolo), Madeleine Peyroux (3 de novembre, Palau, Festival de Jazz) i Elvis Perkins (22, Razzmatazz 3). En l'altre extrem anímic, els daurats èxits pop de Rick Astley (10 d'octubre, Barts) i els menús diàfans de Kool & The Gang (19 de novembre, debut al Liceu) i UB40 (3 de desembre, Razzmatazz), tots dos dins del Festival del Mil·lenni. Aquesta mostra porta per primera vegada a Barcelona Martha Reeves & The Vandellas (24 d'octubre) i acull MC50, recreació del seminal grup rocker MC5 (Apolo, 16 de novembre).

Entre els veterans, Peter Murphy, rellegint Bauhaus a Razzmatazz (19 de novembre), i Johnny Marr, exguitarrista de The Smiths, a Bikini (26). En el rock dur, la cita es-

trella és la de Slayer, Anthrax, Lamb of God i Obituary al Sant Jordi Club (18 de novembre). I fora de l'àmbit anglosaxó, l'estrena de Tribalistas, aliança dels brasilers Marisa Monte, Carlinhos Brown i Arnaldo Antunes (28 d'octubre, Auditori del Fòrum) en un Festival de Jazz llest per als malians Amadou, & Mariam (27 de novembre, Barts).

ANIVERSARIS I RETIRADES // Entre les cites del pop espanyol destaca el 40è aniversari de Los Secretos, a celebrar a l'Auditori del Fòrum (6 d'octubre), i un gran capítol de comiats. A saber: gira *Nos volveremos a ver*, comiat i tancament de La Raiz (19 i 20 d'octubre, Sant Jordi Club), l'*Adiós Tequila tour* (Alejo Stivel i Ariel Rot, passant pàgina el 15 de desembre a Razzmatazz, Room Festival) i el crepuscle de Rosendo (22 i 23 de desembre, Sant Jordi Club). I més: última cita amb Jarabe de Palo prèvia a la seva «retirada indefinida»

(18 d'octubre, Auditori, Mil·lenni).

Bebe no es jubila, però acabarà gira al Barts (15 de desembre), sala que aquesta tardor acollirà David Otero (19 d'octubre), Hevia (25), Manu Tenorio (3 de novembre), Amparanoia (24) i Marlango (28). Al Palau, amb la marca del Festival del Mil·lenni, Silvia Pérez Cruz amb el pianista Marco Mezquida (11 de desembre). A Razzmatazz hi anirà Sociedad Alcohólica (29 de setembre) i una supervivent de la movida, Ana Curra (sala 2, 10 de novembre).

El flamenc es farà sentir particularment al mes de novembre: actuaran al Liceu Miguel Poveda (9 de novembre) i Vicente Amigo (21); al Palau, Diego el Cigala (14) i Tomatito amb José Mercé (16), i al Barts, Mayte Martín (13).

L'agenda de la música catalana situa en el seu horitzó els dos concerts de Joan Manuel Serrat a l'Auditori del Fòrum (18 i 19 de desem-

U2 passa de llarg de BCN en la seva nova gira, que els portarà a Madrid després de 13 anys d'absència

El Cruïlla de Tardor convocarà MGMT el 25 d'octubre i Cat Power l'1 de novembre

bre), dins de la gira *Mediterráneo da capo*. Abans, el Palau acollirà, de la mà del festival Músiques Sensibles, un programa encapçalat per Maria Arnal i Marcel Bagés (18 d'octubre) al qual s'acullen, al Petit Palau, figures com Roger Mas (10 de novembre), Gemma Humet (16) i El Petit de Cal Eril (21).

ELS PETS, AL LICEU // També a la sala modernista, Els Amics de les Arts destaparan el seu *Symphonic Project* (23 de novembre), mentre que Blau-mut tancarà la gira *Equilibri* a l'Auditori (28) i Els Pets estrenaran disc al Liceu, dins del Suite Festival (16 de desembre). Al Sidecar, dues cites inesperades amb Els Surfing Sirles, reunió excepcional amb Joan Colomo i Mau Boada a les seves files (10 i 11 d'octubre); a La 2 d'Apolo, Mazoni i Jordi Lanuza (19), i al Barts, Albert Pla amb *Miedo* (del 18 al 21) i la cantant i pedagoga Dàmaris Gelabert (11 de novembre). ■

►► Manolo García, en el concert que va oferir al juliol a Cap Roig.

►► Concert de Madeleine Peyroux al Palau de la Música el 2016.

101
anys

CÈLIA ATSET

Pere Quintana

El farmacèutic més longeu

Quan el Col·legi de Farmacèutics de Barcelona es disposava a concedir enguany les medalles als farmacèutics amb 50 anys de professió, es van adonar que n'hi havia un que ja havia assolit els 75. Aquest és el Pere Quintana, que, camí dels 102 anys, ja exercia de farmacèutic quan la medicació es preparava a mà amb un morter. Alt, prim i elegant, si passeu per la dreta de l'Eixample de Barcelona algun matí, és fàcil que el trobeu passejant, fent un cafè o llegint. És vidu, la seva dona, quatre anys més jove, va morir als 91 anys i des de llavors viu sol amb el suport d'una cuidadora. "No m'imaginava arribar als 100. Als 90 ja em va semblar que això ja s'acabava".

La seva rutina diària no s'ha vist gaire alterada pel fet d'haver complert els 101 anys. Camina 45 minuts diaris, els diumenges surt a sopar a fora i la tele només la mira a les nits. La vista i la mobilitat ja no són les mateixes. Ara llegeix els diaris en una *tablet*, ja que la mida de la lletra s'adapta millor a la seva vista. "L'oftalmòleg no em dona solucions i em preocupa quedar-me cec", admet. Però la capacitat de conversa no l'ha perduda. Cada resposta està argumentada i contextualitzada. Relaciona temes i èpoques com aquell qui imparteix una lliçó d'història en directe. Com ara quan parla de política. "Els problemes que patim avui a Catalunya ja hi eren fa 90 anys. Cada dia quan el pare, que era molt catalanista i un enamorat de Cambó, arribava a casa comentava que si s'havia parlat català o castellà, que si havia vingut el rei, el Primo de Rivera... Aquests problemes ja existien llavors. Ara estan més aguditzats, sí, però en essència són els mateixos".

Fill d'una família més aviat benestant, el Pere era el petit de deu germans i va néixer el 18 de gener del 1917 a Arenys de Mar (Maresme), on el seu pare, membre de la Lliga, feia d'alcalde, un càrrec que va mantenir quan tota la família es va traslladar a viure a Barcelona abans de la Guerra Civil. "En aquella època es podia ser alcalde d'Arenys i viure a Barcelona i ell, que no treballava ni havia treballat mai, cada dia agafava el tren i se n'anava al poble a fer d'alcalde", explica. El pare es dedicava a administrar el patrimoni de la seva dona, força important, i del qual vivia tota la família. No obstant, amb deu boques per alimentar, l'estil de vida dels Quintana –com recorda el Pere– era senzill. "Potser perquè érem molts, però a casa s'havia de menjar com si fóssim en un quarter". Recorda, sobretot, menjar molts llegums i croquetes. "Menjàvem moltíssim perquè la societat de llavors tenia por de contraure la tuberculosi. Així com ara tothom parla de càncer, abans tothom era sospitós de ser tuberculós, i mentre no es demostrés el contrari, a totes les cases n'hi havia un. I es procurava que tothom mengés bastant perquè tinguéssim defenses contra un possible contagi. Ara no es menja tant".

Dels deus germans, tres eren nois i van ser els únics que van poder fer estudis universitaris. "Això ara es trobaria fatal i jo també vaig trobar-ho, però llavors a casa encara imperava aquella educació del segle XIX i anteriors en què la dona no acostumava a brillar mai fora". I ningú va protestar. "El patriarcat llavors estava molt establert. El respecte que teníem pel pare era molt gran, tant és així que sempre el vaig tractar de vostè, mai de tu", explica el Pere, que reconeix que mai va tenir gaire confiança amb el seu progenitor.

Recorda, però, una infància feliç a Arenys de Mar. Vivien al poble però tenien una finca als afores, on anaven a les tardes i els estius amb els amics. Això els va permetre gaudir de la natura i del joc a l'aire lliure. "Aquesta finca ens donava molt bon viure a tota la família", admet. Quan el Pere tenia deu anys, la família es va traslladar a viure a Barcelona, al carrer Pau Claris cantonada amb Consell de Cent, i ell estudiava als Escolapis, a un carrer de casa. "Era tan a prop que jo de petit hi anava tot sol sempre", diu. A classe eren tot nois, l'escola mixta encara trigaria a arribar. "Els Escolapis eren més aviat seriosos, procuraven no tenir gaire relació amb els alumnes. A partir de la Segona República les escoles van ser més obertes i hi havia més correspondència oral entre professor i alumne", explica.

Un examen accidentat

El Pere recorda perfectament el dia que es va declarar la Segona República –"Feia el quart curs de batxillerat i els Escolapis ens van enviar a casa perquè estava tothom molt esverat"– i el dia que es va declarar la Guerra Civil. El va enganxar estudiant ja la carrera de farmàcia, fent el segon curs i en època d'exàmens. El 18 de juliol del 1936 en tenia un. "Vam tenir un examen el matí del dia 18 de juliol i aquí a Barcelona es vivia tranquil·lament perquè les notícies no arribaven com arriben ara, i quan vam acabar l'examen el professor ens va dir amb tota normalitat: «Demà veniu, que ja tindreu les notes». I esclar, l'endemà, 19 de juliol, es va acabar la tranquil·litat, tothom fugia, una bogeria, i les notes no van sortir", recorda. Tres anys després, en acabar la guerra, ell i altres alumnes que havien fet aquell examen es van reincorporar a la universitat i van reclamar les notes. "La universitat ens va dir que les notes estaven firmades i ens les va donar llavors". Recorda perfectament l'assignatura i la nota: mineralogia, aprovat.

Continua a la pàgina següent

MANOLO GARCÍA

La rutina de Pere Quintana es manté inalterable amb 101 anys: passeig diari, lectura de la premsa i un cafè en algun bar de l'Eixample

Ve de la pàgina anterior

Però abans d'això va ser al front com a sanitari, a València primer, on va viure la Batalla de Terol, i a la Batalla de l'Ebre després, però sense disparar mai un tret. "A la guerra tothom buscava la manera d'enxufar-se. Jo no coneixia ningú però quan vaig dir que era estudiant de farmàcia em van destinar de sanitari i no vaig haver de buscar cap influència", diu. Amb 20 anys ningú té ganes d'anar a la guerra. A Artesa de Segre és on va ser més a prop de la primera línia de foc. Era dins d'una trinxera durant un bombardeig quan una bomba li va caure al costat i va ferir un soldat. "L'única activitat bèl·lica que he fet va ser portar aquell soldat ferit a la infermeria travessant un camp mentre queien les bombes d'artilleria al voltant". Per sort, cap no els va tocar. "Vaig deixar el malalt al lloc de socors més proper i recordo fer el ronso fins que un tinent em va veure i em va tornar a enviar a la trinxera". Aquell cop tampoc li va caure cap bomba. També va viure la retirada de l'Ebre. "Allà hi va haver una allau de ferits i vam treballar dia i nit, perquè com que de metges gairebé no n'hi havia, els que fèiem de metges érem els sanitaris. Però no en sabíem gens", explica. Pràcticament no tenien material mèdic.

El Pere va acabar la guerra a dins d'un pou a Riudoms (Baix Camp) a l'espera que les tropes dels nacionals passessin de llarg. Un dels soldats que va conèixer al front era de Riudoms i la seva família tenia una farmàcia. Aquella va ser la primera farmàcia on el Pere va treballar, durant dos anys, en acabar la guerra, quan encara no estava llicenciat. "Jo anava estudiant i, de tant en tant, venia a Barcelona, perquè jo el que volia era acabar la carrera", explica. La va acabar i primer va ajudar a gestionar la farmàcia Coliseum, a Barcelona, i el 1945 va entrar a treballar a la farmàcia del número 15 de la ronda Sant Antoni, que va acabar comprant i on va treballar 37 anys. "I encara existeix", diu. Els clients de dia eren "gent humil que no arribava a classe mitjana", i a la nit eren bàsicament prostitutes. Intentava conèixer els seus clients. "Jo tenia la pretensió de conèixer personalment més de la meitat dels pacients". Però ara l'ofici no té res a veure. "Vaig començar a treballar en una època en què no hi havia Seguretat Social ni antibiòtics. Els medicaments els preparàvem nosaltres i havies d'anar amb

molt de compte, perquè si t'equivocaves de substància o de pes podies fer un disbarat". Ara, diu, tots aquells estris estan ben tancats en un armari: "Perquè no facin nosa". La seva dona, Margarita Trias, filla del cirurgià Joaquim Trias i Pujol, també era farmacèutica. Es van conèixer en una festa a casa d'una amiga en comú. D'ella li va agradar el "caràcter fàcil i alegre" que tenia. Ella era titular d'una farmàcia a la ronda de Dalt on ell també va acabar treballant anys abans de jubilar-se. El Pere i la Margarita no es van poder casar fins que el pare d'ella va sortir de la presó. Van fer una festa petita, no tenien gaire pressupost, però en canvi el van celebrar en un espai privilegiat, a la Pedrera, on va viure el seu sogre des del retorn de l'exili fins a la seva mort.

El centenari mediàtic

Quan es va casar, el Pere tenia 33 anys i la Margarita 29. Van estar 61 anys casats, fins que ella va morir, el 2011. "La guerra ens va partir i no teníem manera de defensar-nos econòmicament, no es guanyava prou", sosté. "Una mica com ara", apunta. Van tenir quatre fills: dos nois i dues noies. "Vam tenir la sort que van estar sans i no ens van donar problemes d'estudis". Cap ha continuat la saga farmacèutica de la família. Tampoc els nets, tret d'una neta que estudia medicina.

Quintana va fer els 100 anys el 18 de gener i ho va celebrar amb un homenatge que li van fer al Palau de la Música, ja que des dels anys 60 forma part de la junta del premi de piano Maria Canals. Va bufar 100 espelmes que coronaven un pastís en forma de piano que va fer el pastisser Christian Escrivà. És un centenari mediàtic. Fins i tot va sortir a la televisió. De la seva generació només li queda viva una cosina. "Es llei de vida, què hi vols fer", reflexiona. El pitjor d'envellir, diu, és veure com vas perdent facultats físiques. La pèrdua de visió el té preocupat, i considera que arribar als 100 anys és qüestió de sort. I de no prendre gaires medicaments. "Jo vivia d'això, però la gent es prenia tantes coses que no servien per a res..." També és qüestió de bon humor. Però això, diu, no es pot cultivar. De bon humor se'n té o no se'n té. "És com qui té els ulls blaus, tu no hi fas res, és així". I ell, ves per on, també té els ulls blaus.

Ahir i avui

CÈLIA ATSET

Octavi, 20 anys

Admira la capacitat del seu avi per mantenir-se al dia. Estudia fora i el seu avi l'ha anat visitar

“**E**l meu avi és jove”, diu convençut l’Octavi, net del Pere Quintana. Mai li falta el somriure. “És viu i ple d’alegria”, afegeix. La vida de l’un i de l’altre disten molt de ser semblants. “Ell va passar una infantesa molt difícil comparada amb la nostra: no hem viscut la guerra ni hem passat gana”. Després d’escoltar la història de la vida del seu avi, l’Octavi es considera “molt afortunat”. “Em sorprèn que sempre ha tingut la mateixa energia i sempre s’ha mantingut al dia”, assenyala. El Pere ha anat a visitar el seu net, que estudia fora, i als 96 anys va viatjar, per segon cop, al Japó, per assistir al casament d’un familiar.

El Pere té vuit nets i cap besnet. “Jo ja els dic que facin el favor d’espavilar-se perquè les coses s’han de fer en el seu moment, després no es pot tornar enrere”, avisa. Els divendres la família té per costum reunir-se per dinar a casa del Pere. “Intentem veure’ns tant com podem i ell els caps de setmana s’apunta a tots els plans”, explica l’Octavi.

L’Octavi no s’imagina parlant de vostè als seus pares, com sí que feia el seu avi, ni pensa en casar-se tot i que els 33 anys, com tenia el seu avi, li semblen una bona edat. Però ara mateix se li fa difícil pensar en estar 60 anys amb la mateixa persona. “És molt difícil, ara hi ha molta més llibertat i abans es donava molta prioritat a la família, mentre que ara s’ha tornat tot més individualista”. També és molt diferent la manera com els dos han estat educats. El Pere Quintana reconeix que ell no ha entrat mai a la cuina i que no sap ni fer un ou ferrat. Per a l’Octavi posar rentadores, netejar i cuinar és el més normal quan es comparteix pis. “I ho trobo molt bé”, diu el seu avi. L’Octavi no descarta arribar als 100 anys, el que ja no té tan clar és que ho faci amb la “vitalitat” i amb “l’alegria” d’ell. Per al Pere, el moment més feliç de la seva vida va ser el casament de la primera filla. A l’Octavi li agradaria pensar que el millor moment de la seva vida encara està per venir. “Espero que no hagi passat ja!”

“FÈIEM CAMPIONATS DE CRIQUET”

“Amb els amics jugàvem molt sovint a un joc que ara ha desaparegut del mapa, el criquet, que era anglès i que es jugava amb unes pales com si fossin de golf. Havies de llançar una bola de fusta i fer-la passar per unes anelles. Era molt divertit i amb els amics pujàvem a l’horta, a la finca que teníem a Arenys de Mar, i fèiem campionats de criquet”.

“MENJÀVEM MOLTS LLEGUMS”

“Menjàvem molts llegums. Recordo que la noia que teníem, com que no hi havia trituradora, es passava una hora picant cigrons al morter i feia una espècie de pastís, com si fos un braç de gitano. També es menjaven moltes croquetes, i les d’ara són petites però llavors eren llargues. I per berenar, pa amb xocolata: no hi havia res més. Jo m’enduia cada dia al col·legi un llonguet amb una presa de xocolata a dins”.

“LLAVORS S’ANAVA A BALLAR”

“Sortíem amb companys a sopar, que això també es fa ara, però llavors s’anava a ballar. Hi havia llocs a Barcelona on s’hi podia anar a ballar, i La Paloma era el que tenia més tirada. Entraves, pagaves i ballaves”.

“EL METRO ENS SEMBLAVA EXTRAORDINARI”

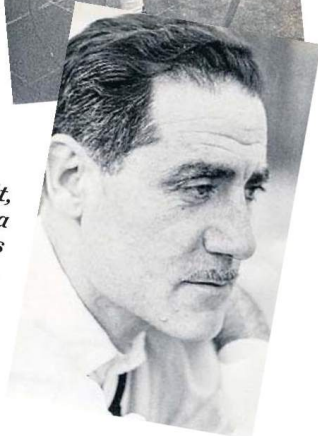
“Anàvem en tramvia. D’autobusos n’hi havia però no n’agafaves, i de metros n’hi havia pocs: hi havia el de Liceu a plaça Lesseps i et semblava una cosa extraordinària! El primer cotxe va ser el Seat 600, però com que en feien molt pocs havies de fer cua durant un any. El pagaves un any abans i llavors t’havies d’esperar fins que al cap d’un any et deien: «Ara ja el pot venir a buscar»”.

“ES VAN POSAR DE MODA ELS PANTALONS DE GOLF”

“Quan era petit, tots vestíem amb pantaló curt i camisa, no vestíem amb samarreta. Per abrigar-nos, un jersei i un abric que jo mai sabia d’on havia sortit perquè com que tenia tants germans l’heretava. Al sastre no hi anava. El primer cop devia tenir uns 14 anys i hi vaig anar perquè em fessin uns pantalons de golf, que en dèiem, que t’arribaven fins a sota el genoll. Els portaven els nois adolescents, i com que les mares no els sabien fer els feien els professionals”.

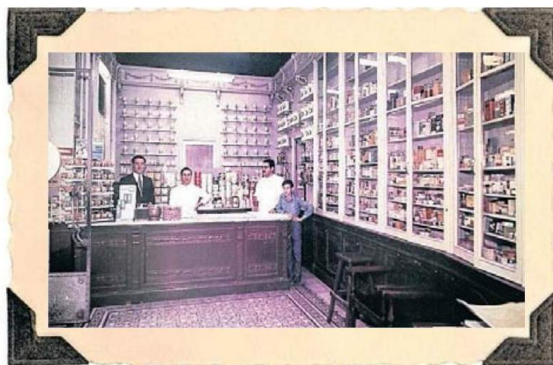
El Pere, de petit, a l'eixida de la casa d'Arenys de Mar. A sota, un Pere de mitjana edat amb aspecte de galant.

L'àlbum de Pere Quintana

El Pere Quintana i la seva dona, Margarita Trias Rubiés, filla del metge Joaquim Trias i Pujol i cunyada del doctor Moisès Broggi, en un casament l'any 1955.

El Pere Quintana a la farmàcia del número 15 de la ronda de Sant Antoni de Barcelona, on va treballar durant 37 anys i que va comprar el 1945. L'ofici ha canviat però la farmàcia encara existeix.

El Pere amb la seva dona, Margarita Trias, també farmacèutica com ell, durant un viatge als Estats Units l'any 1986.

GUARDIOLA SU CONTINUIDAD LLEGÓ AL PALAU DE LA MÚSICA

Mediado su segundo curso en el banquillo, después de levantar el sextete en 2009, la renovación de Pep se coló incluso en un concierto de Manel al que él mismo asistía como público. Renovó hasta 2011, luego hasta 2012 y en ese punto decidió marcharse del club de su vida.

Pep Guardiola (47).

AFP

Víctor Manuel anuncia una gira por teatros y auditorios

El cantautor Víctor Manuel desveló ayer las primeras fechas de presentación de su nuevo disco de estudio, *Casi nada está en su sitio*. Una gira en la que actuará, entre el próximo 26 de octubre y el 16 de diciembre, en teatros y auditorios como el emblemático Palau de la Música y en la que ofrecerá cuatro conciertos consecutivos en la capital.

Les Anxovetes presenten «(d)ones», un nou disc amb deu composicions pròpies

Tona Gafarot, Marta Pérez i Montse Ferrermoner.

ddg GIRONA

■ El grup gironí d'havaneres Les Anxovetes presenta el seu nou disc, *(d)ones*, enregistrat als estudis Music Lan d'Avinyonet de Puigventós l'octubre del 2017. La presentació de *(d)ones*, que també és un espectacle, a la ciutat de Girona tindrà lloc l'onze d'octubre a l'Auditori de la Devesa.

Aquest nou disc trenca amb la dinàmica dels seus dos primers treballs discogràfics i presenta diverses novetats tant en termes de format com de repertori perquè la totalitat de les cançons han estat creades pels membres del grup.

Tant les tres «anxovetes» (Montse Ferrermoner, Marta Pérez i Tona Gafarot), com els dos «seitons» (Salva Gallego i Xevi Pasqual) han escrit les cançons d'aquest nou disc, que compta amb un total de 10 composicions, la majoria d'elles inèdites. Prenent l'havanera com a base, però allunyant-se'n una mica, aquest nou treball es vesteix de les sonoritats més creatives, personals i característiques del conjunt gironí.

(d)ones compta, a més, amb un

► El proper dia 21 es publicarà un àlbum «genuïnament mediterrani» i l'onze d'octubre es presentarà a l'Auditori de Girona

► El nou membre del grup, el percussionista Jaume Catà, posa la base rítmica als temes amb un gran ventall d'instruments

LA CLAU

PRODUCCIÓ ARTÍSTICA
El compositor Joan Díaz i l'escenògraf Pablo Paz

► Dos professionals de llarga i reconeguda trajectòria han col·laborat i han assessorat la producció del nou disc de Les Anxovetes. Es tracta del productor i compositor Joan Díaz i l'escenògraf Pablo Paz.

nou component: el percussionista Jaume Catà, que hi posa la base rítmica amb un gran ventall d'instruments. El disc s'ha creat sota l'assessorament musical del productor i compositor Joan Díaz, i l'espectacle s'ha preparat sota la direcció artística de l'escenògraf Pablo Paz, tots dos amb una llarga i reconeguda trajectòria professional. Les Anxovetes es van formar a Girona l'estiu del 2013 i van pujar als escenaris per primera vegada el maig de l'any següent. Han participat a la Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell, la Mostra de l'Havanera Catalana de Palamós o les cantades de Getxo (País Basc) i Dénia (València).

El grup, que ofereix una mitjana de vuitanta concerts l'any, també ha participat en festivals i esdeveniments musicals com l'Smithsonian Folklife Festival (USA), el Festival Internacional de Música de Cadaqués, el Festival Portalblau de l'Escala, el Festival Interludi de Calonge, o l'(a)Phònica de Banyoles. A més, també ha actuat en escenaris com l'Auditori de Girona o el Palau de la Música Catalana, a Barcelona, dins el cicle Tardes al Palau.

► 12 Septiembre, 2018

Una de las obras de Eugenio Ampudia incluidas en la muestra. / ÁLVARO GARCÍA

Eugenio Ampudia presenta una nueva instalación junto a una retrospectiva de toda su obra

Cómo esquivar al segundero

SERGIO C. FANJUL. Madrid Al entrar en la sala Alcalá 31 el visitante se ve obligado a esquivar los segunderos rojos de los grandes relojes que Eugenio Ampudia ha colocado horizontalmente por toda la sala. Dice el artista que esta obra simboliza esas decisiones que tomamos en la corriente temporal y que hacen que nuestros senderos se bifurquen. Desde las barandillas del primer piso se domina la escena desde un enfoque cenital: las personas caminan sorteando los relojes, algunos con fluidez, otros como ratones en el laberinto: la vida misma.

La instalación, diseñada para este espacio, se titula *Sostener el infinito en la palma de la mano*, un verso de William Blake y el

mismo título de la exposición, comisariada por Blanca de la Torre, que combina esta nueva creación de Ampudia (Valladolid, 1958) con una retrospectiva de otras obras de su carrera anterior, desde el año 2000 (como la videoinstalación *El sueño de todo artista*). Sus temas principales: el tiempo, el juego y el acto de dormir. "Son tres ejes que siempre han estado presentes en el trabajo de Ampudia, pero nunca nos habíamos parado a pensar en ellos y en la relación que guardan entre sí", dice la comisaria, que colabora con el artista desde la Bienal de Singapur de 2006.

Estos tres elementos "se enfrentan en la obra de Ampudia a lo normativo, a lo hegemónico, in-

Ampudia, en la presentación de la exposición. / Á. G.

"El sistema cultiva a los individuos en granjas", asegura

terpelan al espectador y le invitan a imaginar otros caminos para pensar las cosas, otros modos de pensar la historia del arte", dice la comisaria. La muestra, que se presentó ayer, se puede ver hasta el 4 de noviembre. Los sábados, la compañía de danza FM Art Collective bailará entre los relojes.

"Vivimos en un sistema que, más que permitir a los individuos florecer, cultiva a los individuos en granjas", dice el artista. El turismo es una de esas formas de gregarismo contemporáneo, y de la dialéctica entre este y la cultura

ra saca Ampudia su obra *Prado GP*, en la que se hace evidente la pátina de ironía que cubre su trabajo: un video que muestra una trepidante carrera de moto GP por los salones del Museo del Prado, una alegoría a esos visitantes que van a cumplir el plan marcado y acaban teniendo "accidentes conceptuales". "Un museo tendría que estar pensado para cambiar la cabeza a los habitantes del sitio donde se encuentra", opina, "pero la cultura siempre pierde".

Bibliotecas que arden

Obras bien conocidas de Ampudia son las bibliotecas (tituladas *Fuego frío*) que pone a arder proyectándoles fuego encima. "Son bibliotecas que arden pero que nunca se queman", dice, o esas (tituladas *Las palabras son demasiado concretas*) en cuyos lomos se proyectan curiosas miniaturas de videoarte, como la figura del actor Jean-Paul Belmondo en las últimas secuencias de *Al final de la escapada*, de Godard. En un Tetris gigante (titulado *Collectors*) los jugadores pueden amontonar obras de arte de las que le gustaría tener a Ampudia en su casa. Son más de 150 piezas de Rothko, Picasso, Manzoni, Pollock o Duchamp, "todas de la edad de oro del coleccionismo, entre los años veinte y los ochenta", señala el creador, que satiriza aquí, precisamente, la práctica de los coleccionistas.

En la serie de videos *Dónde dormir*, filmados desde 2008, el artista, con su saco de dormir, se va a pernoctar a diferentes mecas culturales: la Alhambra, la feria Arco o el espacio debajo de *Los fusilamientos del tres de mayo*, de Goya, en el Prado. "En el Palau de la Música dormí sobre un piano de cola. Me preguntaron si lo quería afinado. Dije que claro que sí, para dormir mejor", bromea Ampudia. La idea tiene su punto de transgresión, pero también quiere hacer del espacio de la cultura algo más cercano. De hecho, el propio espacio expositivo ofrece colchones en los que emular al artista y echarse una cabezadita cultural: hacer arte durmiendo.

El catálogo incluye microrrelatos de autores como Marta Sanz o Mariano Peyrou. "El arte es un sistema muy eficaz para contar cosas a los demás, de esta necesidad de contar ha surgido la posibilidad de hacer las piezas de esta exposición", concluye el artista.

VÍCTOR MANUEL, AL PALAU DE LA MÚSICA

Víctor Manuel actuarà el 4 d'abril al Palau de la Música, on presentarà el seu nou llançament discogràfic, *Casi nadie está en su sitio*, que es publicarà el 5 d'octubre. Serà el seu primer disc de temes originals des del 2008.

El cantante Víctor Manuel.

Víctor Manuel
anuncia una gira
por teatros y
auditorios
españoles

EFE

Victor Manuel desveló ayer las primeras fechas de presentación de su nuevo disco de estudio, "Casi nada está en su sitio", una gira en la que el cantautor actuará en teatros y auditorios como el emblemático Palau de la Música y en la que ofrecerá cuatro conciertos consecutivos en la capital.

Tras su anunciada actuación inaugural del 26 de octubre en Avilés (Asturias), su localidad natal, para la que no quedan entradas, recalará el 9 de noviembre en el Auditorio Lienzo Norte de Ávila, en el Palacio de Congresos de Plasencia (Cáceres) el 16, en el Palacio de Congresos de Badajoz el 17 y en el Palau de les Arts de Valencia el 28.

Le seguirán compromisos en el Auditorio Mar de Vigo (Pontevedra) el 14 de diciembre, en el Auditorio Zaragoza el 20 de ese mes y, ya en febrero de 2019, en el Teatro Calderón de Alcoy (Alicante) el día 9, en el Palacio de Festivales de Santander el 15 y en el Teatro de La Laboral el 16.

El 4 de abril cantará en el Palau de la Música de Barcelona y, a continuación, ofrecerá una minirresidencia musical en el Teatro de la Luz Philips Gran Vía de Madrid del 9 al 12 de mayo.

Las entradas, según ha detallado Sony Music en una nota de prensa, saldrán a la venta este viernes a través de la web oficial de Víctor Manuel, a falta de más fechas por confirmar.

“Casi nada está en su sitio”, que será su primer disco de temas originales desde que en 2008 lanzara “No hay nada mejor que escribir una canción”, tiene prevista su publicación el 5 de octubre.

gente

Isa Pantoja se suma a la nueva edición de "Gran Hermano VIP"

El reality show "Gran Hermano VIP" vuelve mañana, con su sexta edición, con un elenco "de montaña rusa" que "promete diversión" y al que se suma como concursante la hija de la cantante Isabel Pantoja, Isa Pantoja. En el programa también participarán la vidente Aramis Fuster, el actor Ángel Garó o la presentadora Mónica Hoyos.

Víctor Manuel anuncia una gira por teatros y auditorios españoles

Víctor Manuel desveló ayer las primeras fechas de presentación de su nuevo disco de estudio, "Casi nada está en su sitio", una gira en la que el cantautor actuará en teatros y auditorios como el Palau de la Música. Tras su anunciada actuación inaugural del 26 de octubre en Avilés (Asturias), su localidad natal, recorrerá toda España. El 14 de diciembre llegará al Auditorio Mar de Vigo.

Agatha Ruiz de la Prada quiere vestir a Nueva York con sus colores

La diseñadora Agatha Ruiz de la Prada llevó su fiesta de color y formas, que no tiene reparo en mezclar, y con las que quiere vestir a Nueva York, al desfile que presentó de su colección primavera verano 2019 en la Semana de la Moda en la Gran Manzana. "Estar en el Fashion Week de Nueva York es siempre estimulante", dijo antes del primer desfile.

Amaral lanzará un disco en directo de su concierto en el Wizink Center

Bajo el título "Superluna, directo desde el planeta Tierra", Amaral editará el próximo 5 de octubre el último concierto que el dúo zaragozano ofreció en el Wizink Center de la capital española, dentro de su gira "Nocturnal". "Superluna", que se publicará en plataformas digitales y en formato físico 2CD+DVD, recoge la actuación que tuvo lugar el 28 de octubre de 2017.

TV3 – Connexió en directe acte institucional de la Diada Nacional de Catalunya 2018

10 de setembre de 2018

Intervenció del **Cor Jove de l'Orfeó Català** en els actes de la Diada 2018 interpretant *El cant de la senyera*, al Born. Minut 03:50

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/11s-acte-institucional/especial-11s-institucional-10092018/video/5785278/>

